

Царевица.

(Четиво по Естествознание).

—Красиво растение е царевицата! Посѣнешъ прѣзъ априлъ мѣсець едно зрънце, то за четири мѣсеци става растение, високо 1·5 — 2 метра, съ дебело и сочно стебло, окичено съ широки тъмнозелени листа, а на него 2—3 голѣми кочани съ ху-

бави златожълти зрънца. Около срѣдата на лѣтото пуца на върха метлици, а на кочанитѣ златни копринени коси. Да имъ се не нагледашъ! Пъкъ колко бързо расте: за нѣколко мѣсеци всички ниви, посѣти съ нея, заприличватъ на гора. Като по духне нѣкой тихъ вѣтрець, че като зашумолятъ ония листа, да ти е мило да слушашъ! Искат се вѣчно да живѣешъ тамъ! А пъкъ прѣзъ есента, като започнатъ да прашатъ колата, пълни съ хубави, златни кочани, сърцето ти се изпълня съ радостъ. Право ви казвамъ, че царевицата е „царица на растенията!“

Така разправяше оня день Кирчо на другарчетата си, воловарчета, що пасѣха воловетѣ покрай една нива, посѣта съ царевица.

— Наистина, че е чудесно растение, каза малкиятъ Ненчо, ами защо не може да става все еднаква? Нашата и чичовата ниви сж на единъ синоръ, лани чичови набраха много, а нашата стана много слаба.